

MACIEJ GUZIŃSKI

ORCID: 0000-0002-3367-9449

Uniwersytet Wrocławski (pracownik emerytowany)
maciej.guzinski@uw.edu.pl

Realizacja funkcji zarządu mieniem publicznym w prawie zamówień publicznych

Abstrakt: Przy zamawianiu przez podmioty publiczne dóbr, robót, usług służących do wykonywania zadań publicznych przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych wprowadzają określony reżim zachowania. Chodzi o możliwość, a niekiedy obowiązek podejmowania konkretnych działań faktycznych, a także czynności prawnych danej treści, determinujących postępowanie w zakresie wyboru wykonawcy oraz w pewnym zakresie również o sposób realizacji zadania. Ich niepodjęcie czy też spełnianie niezgodnie z przepisami ustawy wywołuje skutek w postaci konieczności ich powtórzenia, niekiedy nieważności całego postępowania, a w określonych sytuacjach także zawartej umowy. Wprowadzone ustawą regulacje ograniczają więc zachowania podmiotów zarządzających mieniem publicznym w sferze realizacji tego zarządu do wykonywania zadań publicznych. Wyraża się to w ograniczeniu ich swobody jako zamawiających w zakresie wydatkowania składników mienia na opłacenie zabezpieczenia realizacji zadań publicznych.

Możemy zatem uznać, że w ustawie wprowadza zasady, kryteria, tryby postępowania, którymi muszą się kierować organy i inne podmioty zarządzające mieniem publicznym, mając na względzie dobro publiczne (ochronę mienia publicznego). Reguły te odnoszą się równocześnie do działań oceniających i korygujących zachowanie podmiotów zarządzających mieniem publicznym w ramach zamówienia publicznego. Wskazuje to, że przepisy nowej ustawy Prawo zamówień publicznych, będące w określonych przypadkach swoistą procedurą postępowania przy wydatkowaniu publicznych środków finansowych, służą realizacji funkcji zarządu mieniem publicznym.

Słowa kluczowe: mienie publiczne, zarząd mieniem publicznym, prawo zamówień publicznych, zamawiający publiczni.

1.

Mienie publiczne to określone rzeczy, dobra, w tym środki finansowe przysługujące podmiotom publicznym, służące w sposób pośredni czy bezpośredni

realizacji ich zadań (interesu publicznego)¹. Niewątpliwie podejmowane czynności prawne i inne działania mające na celu wykorzystanie mienia publicznego do realizacji konkretnych zadań powinny być zgodne nie tylko z normami prawa prywatnego, ale także z odpowiednimi normami prawa publicznego². Realizowane jest to przez ustalenie pewnych reguł działania, którymi winni się kierować zarządzający tym mieniem, mając na uwadze dobro publiczne, a nie jedynie majątkowe interesy podmiotu, który reprezentują. Te określone wzorce zachowań są zarazem punktem odniesienia do działań kontrolnych i nadzorczych wobec podmiotów zarządzających tym mieniem.

Na tle regulowania przez prawo publiczne zarządzania mieniem publicznym można więc mówić o zarządzie tym mieniem jako funkcji państwa. Treścią tej funkcji są prawa majątkowe podmiotów publicznych wykonywane przez ich organy. Jej realizacja jest przedmiotem prawa publicznego, co następuje poprzez ustalenie dla tych podmiotów i ich organów wzorców zachowań przy wykonywaniu praw majątkowych w ramach zarządzania mieniem publicznym. Celem funkcji regulacji publicznej poprzez określenie zasad, reguł i kryteriów zachowania w sferze zarządzania składnikami mienia jest niewątpliwie ochrona mienia publicznego. Możemy więc mówić o tej funkcji realizowanej w odniesieniu do mienia publicznego jako zespołu działań faktycznych i prawnych wykonywanych na rzecz interesu publicznego³.

2.

W związku z tym powstaje pytanie, w jakim zakresie podmioty publiczne zarządzające mieniem są zobowiązane do stosowania zamówień publicznych regulowanych nową ustawą Prawo zamówień publicznych⁴. Cechą instytucji zamówień publicznych, o których mowa w ustawie, jest bowiem wprowadzenie szczególnej regulacji przy zawieraniu między zamawiającym a wykonawcą umowy

¹ Zob. J. Boć, A. Błaś, *Majątek publiczny*, [w:] *Prawo administracyjne*, red. J. Boć, Wrocław 2005, s. 294 n.; M. Guziński, *Przedsiębiorcy publiczni i zarząd mieniem publicznym*, [w:] A. Borkowski et al., *Administracyjne prawo gospodarcze*, Wrocław 2005, s. 259 n.

² A. Chelmoński, *Zasady publicznego prawa gospodarczego*, [w:] *Zasady prawa gospodarczego*, red. A. Śmieja, Wrocław 1999, s. 43 n.; J. Boć, A. Błaś, *op. cit.*, s. 296 n.; M. Guziński, T. Kocowski, *Regulacja prawna gospodarowania mieniem publicznym*, [w:] *Prawo administracyjne...*, s. 301 i podana tam literatura.

³ Zob. M. Guziński, *Zamówienia publiczne w realizacji funkcji zarządu mieniem publicznym*, [w:] *Funkcje współczesnej administracji gospodarczej*, red. B. Popowska, Poznań 2006, s. 303 n. i podana tam literatura.

⁴ Ustawa z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 1129 ze zm.); dalej: ustawa lub p.z.p.

odpłatnej, której przedmiotem jest nabycie przez zamawiającego od wybranego wykonawcy robót budowlanych, dostaw lub usług (art. 7 pkt 32)⁵.

Wprowadzona ustawą regulacja dotyczy między innymi podmiotów kwalifikowanych jako zamawiający publiczni, którymi zgodnie z art. 4 ustawy są:

1. jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy o finansach publicznych⁶;
2. inne niemające takiego status państwowe jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej;
3. inne niż już wskazane jednostki sektora finansów publicznych, osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, zależne od podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2;
4. związki podmiotów, o których mowa w pkt 1, 2 lub 3.

Są nimi także zamawiający publiczni realizujący zadania sektorowe (art. 5 ust. 1 pkt 1).

Przywołane regulacje wskazują, iż adresatem ustawy są podmioty zarządzające mieniem publicznym służącym realizacji ich zadań. Są poddane ustawie, gdy udzielają zamówienia, których przedmiotem są zadania definiowane jako roboty budowlane, dostawy lub usługi (art. 7 pkt 4, 21, 28 p.z.p.). Gdy realizacja takich zamówień jest związana z koniecznością zawarcia umowy odpłatnej z ich wykonawcą, a więc kiedy ich wykonanie opłacane jest przez te podmioty z ich środków finansowych, to wiąże się z wydatkowaniem składników mienia publicznego. Natomiast, jak już wskazano, istotą funkcji zarządu mieniem publicznym jest ustalenie w interesie publicznym zasad zachowania podmiotów zarządzających tym mieniem w celu realizacji ich zadań.

3.

Powstaje teraz kolejne zagadnienie — mając na uwadze rodzaj zachowań, do jakich ustawa obliguje podmioty publiczne przy udzielaniu tak zwanego zamówienia klasycznego o wartości równej lub przekraczającej progi unijne, czy i w jakim zakresie można uznać, że regulacja tych zamówień służy realizacji funkcji zarządu mieniem publicznym?

Składnikiem mienia publicznego są również środki finansowe przynależne podmiotom publicznym. Zarządzanie tymi składnikami mienia przez te podmioty wiąże się także z nabywaniem od wybranego wykonawcy robót budowlanych,

⁵ Zob. *Prawo zamówień publicznych. Komentarz*, red. H. Nowak, M. Winiarz, Warszawa 2021, www.uzp.gov.pl.

⁶ Zob. art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 305 ze zm.).

dostaw lub usług, które swoją wartością użytkową służą do wykonywania zadań publicznych. Ustalenia te pozwalają stwierdzić, że we wskazanym zakresie podmioty zarządzające mieniem publicznym poddane są, jako zamawiający publiczni, wprowadzonemu przez ustawę reżimowi postępowania.

Wskazać należy, że do czynności podejmowanych przez zamawiającego i wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz do umów w sprawie zamówień publicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku — Kodeks cywilny⁷, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej (art. 8 ust. 1 p.z.p.). Oznacza to, że przepisy prawa zamówień publicznych są przepisami szczególnymi w stosunku do przepisów kodeksu cywilnego, które mają charakter ogólny. W konsekwencji mają one pierwszeństwo przed przepisami kodeksowymi. W uregulowanym ustawą procesie udzielania zamówień publicznych można wydzielić regulacje dotyczące przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, zasad jego udzielania, umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz kontroli udzielania zamówień (art. 1).

Zgodnie z postanowieniami ustawy podmiot publiczny jako zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, a także przejrzysty i proporcjonalny. Udziela zamówienia w sposób gwarantujący: jakość dostaw, usług oraz robót budowlanych uzasadnioną charakterem zamówienia, w ramach środków, które zamawiający może przeznaczyć na jego realizację, oraz dążąc do uzyskania najlepszych efektów zamówienia w stosunku do poniesionych nakładów. Zamówienia udziela się wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy. Samo postępowanie o udzielenie zamówienia jest co do zasady jawne i z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie prowadzone jest pisemnie w języku polskim (art. 16–20).

Stosownie do przyjętych w ustawie rozwiązań podmiot publiczny jako zamawiający, przystępując do udzielenia zamówienia, zobowiązany jest do jego przygotowania od strony organizacyjnej i merytorycznej. Podmiot ten w ramach organizacji zamówienia powinien ustalić między innymi, czy dokonując zamówień, sam przygotowuje i przeprowadza postępowanie w tym zakresie, działając przez swego kierownika, czy też powierza przygotowanie i przeprowadzenie udzielenia zamówień (w ramach pomocniczych działań zakupowych) własnej wydzielanej jednostce organizacyjnej lub osobie trzeciej (art. 37). Ponadto w zawiązku z tym, że w przedmiotowym zamówieniu uczestniczy komisja do przeprowadzenia postępowania, kierownik zamawiającego winien rozstrzygnąć o jej powołaniu, określić jej zakres działania, kompetencję i skład. Ustawa określa przy tym jej charakter prawny, jak również minimalny, obowiązkowy zakres działania komisji (art. 53–56).

⁷ Tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 ze zm.

Od strony merytorycznej jest to związane z koniecznością dokonania przez zamawiającego analizy potrzeb i wymagań z uwzględnieniem rodzaju i wartości zamówienia. Analiza ta powinna obejmować w szczególności: badanie możliwości zaspokojenia zidentyfikowanych potrzeb z wykorzystaniem zasobów własnych oraz rozeznanie rynku (art. 83 ust. 1 i 2). Wiąże się to również z koniecznością sporządzenia dokumentów zamówienia (art. 7 pkt 3) — w zależności od wybranego trybu udzielania zamówienia będzie to: specyfikacja istotnych warunków zamówienia; opis potrzeb i wymagań; informacja niezbędna do przeprowadzenia postępowania. Wymaga to zawarcia w tych dokumentach informacji odnośnie do konkretnego zamówienia, zwłaszcza w zakresie: warunków zamówienia, przedmiotu zamówienia, warunków podmiotowych udziału w postępowaniu, kryteriów oceny ofert, przedmiotowych i podmiotowych środków dowodowych, a także trybu udzielania zamówienia.

W zakresie warunków zamówienia zamawiający może, na zasadach przewidzianych w ustawie, wprowadzić możliwość udzielenia zamówienia w częściach, dopuścić możliwość składania ofert częściowych czy oferty wariantowej (art. 91, 92). Może zastrzec, że o udzielenie zamówienia mogą się ubiegać wyłącznie wykonawcy, których głównym celem jest społeczna i zawodowa integracja osób społecznie marginalizowanych (art. 94). Może też określić wymagania związane z realizacją zamówienia, obejmujące aspekty gospodarcze, środowiskowe, społeczne, związane z innowacyjnością, zatrudnieniem lub zachowaniem poufnego charakteru informacji przekazanych wykonawcy w toku realizacji zamówienia (art. 96). Natomiast w sytuacji zamówienia na usługi lub roboty budowlane zamawiający winien określić wymagania związane z realizacją zamówienia w zakresie zatrudnienia na podstawie stosunku pracy osób wykonujących wskazane czynności w procesie realizacji zamówienia (art. 95).

Odnosnie do przedmiotu zamówienia ustawa nakłada nie tylko obowiązek jego ustalenia, ale także reguluje zasady i sposób jego opisu (art. 99–103). Zasadą jest, że zamawiający, opisując przedmiot zamówienia, zobowiązany jest uczynić to w sposób jednoznaczny, wyczerpujący oraz przy użyciu dokładnych i zrozumiałych określeń. Tak aby wykonawca — bez dokonywania dodatkowych interpretacji — mógł ustalić, co jest przedmiotem zamówienia. Ponadto opis ten powinien zostać dokonany z uwzględnieniem wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na treść oferty. Winien określać wymagane cechy dostaw, usług lub robót budowlanych, pod warunkiem że są one związane z przedmiotem zamówienia oraz proporcjonalne do jego wartości i celów. Przy jego opisie należy stosować nazwy i kody określone we Wspólnym Słowniku Zamówień (art. 91 i n.).

Ustawodawca wprowadził ponadto regułę, że zamawiający nie może przedmiotu zamówienia opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję (art. 99 ust. 4). Nie może być to dokonywane zwłaszcza poprzez wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty lub usługi dostarczane przez konkretnego wy-

konawcę, poza sytuacją wyraźnie wyszczególnioną w ustawie (art. 99 ust. 4–6). Natomiast samo opisanie przedmiotu zamówienia musi nastąpić, z uwzględnieniem odrębnych przepisów, w jeden z następujących sposobów: przez określenie wymagań dotyczących wydajności lub funkcjonalności; przez odniesienie się do wymaganych cech materiału, produktu lub usługi z uwzględnieniem preferencji zawartych w określonych rodzajach norm (art. 101). W celu potwierdzenia zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami wskazanymi w opisie przedmiotu zamówienia lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia zamawiający, na zasadach wskazanych w ustawie, żąda od wykonawców przedmiotowych środków dowodowych (art. 7 pkt 20, art. 106).

Przygotowanie zamówienia wiąże się również z koniecznością określenia przez zamawiającego warunków udziału wykonawców w postępowaniu, opisu sposobu oceny spełnienia tych warunków oraz wskazania dokumentów to potwierdzających (art. 112 i n.). Poza ustawowymi warunkami negatywnymi wykluczającymi wykonawcę z postępowania (art. 108) ustawa przewiduje warunki pozytywne udziału w postępowaniu dotyczące stosownie do art. 112: zdolności do występowania w obrocie gospodarczym; uprawnień do prowadzenia określonej działalności gospodarczej lub zawodowej; sytuacji ekonomicznej lub finansowej; zdolności technicznej lub zawodowej. Ustalane są one przez zamawiającego w sposób proporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz umożliwiające ocenę zdolności do należytego wykonania zamówienia i wyrażane są jako minimalne poziomy zdolności. Zamawiający: 1. żąda podmiotowych środków dowodowych na potwierdzenie braku podstaw wykluczenia; 2. może żądać podmiotowych środków dowodowych na potwierdzenie spełniania warunków udziału w postępowaniu lub kryteriów selekcji (art. 124) na zasadach wskazanych w rozporządzeniu⁸.

Przygotowując zamówienie publiczne, zamawiający musi także wybrać jeden z przewidzianych w ustawie trybów udzielania zamówienia: przetarg nieograniczony, przetarg ograniczony, negocjację z ogłoszeniem, dialog konkurencyjny, partnerstwo innowacyjne, negocjację bez ogłoszenia lub zamówienie z wolnej ręki. Swoboda zamawiającego w tym zakresie jest jednak ograniczona. Ustawa nie wskazuje bowiem przesłanek wyboru jednego z trybów przetargowych w przeciwieństwie do pozostałych trybów, w których te przesłanki zostały wyraźnie określone. Ich zastosowanie może mieć miejsce w przypadkach wyszczególnionych w ustawie (art. 129).

Niezbędnym elementem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jest ustalenie i opisanie kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty, oraz podanie znaczenia tych kryteriów. W tym zakresie zamawia-

⁸ Rozporządzenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 grudnia 2020 roku w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (Dz.U. poz. 2415).

jący związany jest postanowieniami ustawy wskazującymi sposób formułowania kryteriów: zasady ich opisu; mierniki, które mogą odgrywać rolę kryteriów i które nie mogą pełnić takiej funkcji. Mianowicie kryteria oceny ofert i ich opis nie mogą pozostawiać zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru najkorzystniejszej oferty oraz winny umożliwiać weryfikację i porównanie poziomu oferowanego wykonania przedmiotu zamówienia na podstawie informacji przedstawianych w ofertach. Powinny być opisane w sposób jednoznaczny i zrozumiały (art. 240). Muszą być związane z przedmiotem zamówienia, nie mogą dotyczyć właściwości wykonawcy, w szczególności jego wiarygodności ekonomicznej, technicznej lub finansowej (art. 241). Zgodnie z postanowieniami ustawy wybór najkorzystniejszej oferty może nastąpić na podstawie: 1. kryteriów jakościowych oraz ceny lub kosztu; 2. ceny lub kosztu w znaczeniu wskazanym w ustawie (art. 242). Zamawiający powinien także określić wagę, jaką przypisuje każdemu z kryteriów wybranych do celów ustalenia oferty najkorzystniejszej. Wagi te mogą być wyrażone za pomocą przedziału z odpowiednią rozpiętością maksymalną (art. 247). Ustawa wprowadza ponadto postanowienia warunkujące możliwość zastosowania ceny jako jedyne kryterium (art. 246) oraz rozwiązania w zakresie wyboru oferty w sytuacji takiego samego bilansu zastosowanych kryteriów przy ocenie ofert (art. 248–250).

Stosownie do postanowień ustawy postępowanie o udzielenie zamówienia — po jego uprzednim przygotowaniu — w zakresie wyłonienia wykonawcy następuje w określonym trybie, po wcześniejszym wszczęciu tego postępowania, przygotowaniu i złożeniu ofert oraz ich badaniu i ocenieniu w drodze wyboru najkorzystniejszej oferty. Wszczęcie tego postępowania następuje: albo w formie przekazania ogłoszenia o zamówieniu Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej — w przypadku trybu przetargu nieograniczonego i przetargu ograniczonego, negocjacji z ogłoszeniem, dialogu konkurencyjnego, partnerstwa innowacyjnego, na zasadach określonych w art. 86 i n. p.z.p.; albo w formie skierowania przez zamawiającego zaproszenia do negocjacji — negocjacje bez ogłoszenia, zamówienie z wolnej ręki (art. 130).

Wykonawca zamówienia jest wybierany przez zamawiającego na podstawie ofert niepodlegających odrzuceniu. Konieczne jest więc sprawdzenie, czy oferta została złożona przez podmiot niepodlegający wykluczeniu z tego postępowania. Wykonawca niespełniający warunków udziału w postępowaniu podlega wykluczeniu z postępowania w trybie i na zasadach wskazanych w art. 108–111 p.z.p. Ofertę złożoną przez takiego wykonawcę uznaje się za odrzuconą. Ponadto złożona przez wykonawcę niepodlegającego wykluczeniu z postępowania oferta musi być także ważna. Obowiązkowe jest więc sprawdzenie, czy złożone oferty są ważne, to jest nie podlegają odrzuceniu z uwagi na przesłanki ustawowe (art. 226). W razie ich wystąpienia zamawiający jest zobowiązany ofertę, wobec której te przesłanki występują, odrzucić (art. 223–224).

Po stwierdzeniu, że w postępowaniu pozostały oferty niepodlegające odrzuceniu, zamawiający dokonuje ich oceny, to jest porównania ofert, aby wybrać wykonawcę zamówienia. Proces ten odbywa się nie w drodze swobodnej oceny, ale na podstawie jawnych kryteriów wskazanych w dokumentacji zamówienia, według reguły wyboru najkorzystniejszej oferty. Natomiast najkorzystniejsza oferta to taka, która przedstawia najkorzystniejszy stosunek jakości do ceny lub kosztów bądź oferta z najniższą ceną lub kosztem (art. 239). W celu zwiększenia konkurencyjności w postępowaniu w trybie przetargu nieograniczonego, ograniczonego i negocjacji z ogłoszeniem zamawiający może przewidzieć przeprowadzenie aukcji elektronicznej do wyboru najkorzystniejszej oferty, na zasadach wskazanych w ustawie (art. 227–238). Niezwłocznie po wyborze najkorzystniejszej oferty zamawiający zobowiązany jest poinformować równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty, o: 1. wyborze najkorzystniejszej oferty; 2. wykonawcach, których oferty zostały odrzucone, na zasadach przewidzianych w ustawie (art. 253).

Postępowanie o udzielenie zamówienia kończy się zawarciem umowy w sprawie zamówienia publicznego albo unieważnieniem postępowania (art. 254). Dlatego przed zawarciem umowy zamawiający winien ocenić, czy nie występują ustawowe przesłanki unieważnienia tego postępowania. W sytuacji ich wystąpienia powinno nastąpić obowiązkowe unieważnienie postępowania albo rozważenie unieważnienia (przypadki fakultatywne) (art. 255–260). Całe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego powinno być dokumentowane przez zamawiającego w formie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia, na zasadach wskazanych w ustawie (art. 71–79), według wzoru określonego w rozporządzeniu⁹.

Przystąpienie do realizacji zamówienia następuje na podstawie zawartej umowy między podmiotem publicznym a wyłonionym wykonawcą. Jak już wskazano, w sprawach uregulowanych w ustawie jej postanowienia mają pierwszeństwo przed postanowieniami kodeksu cywilnego. Podmioty publiczne, zawierając umowę w sprawie zamówienia publicznego, muszą więc uwzględniać ograniczenia wynikające z ustawy. Mianowicie umowa w sprawie zamówienia publicznego winna być zawarta pod rygorem nieważności w formie pisemnej (art. 432). Może być ona zawierana co do zasady na czas oznaczony, na okres nie dłuższy niż cztery lata, wyjątkowo — w przypadkach wskazanych w ustawie — na czas nieoznaczony (art. 434–435). Winna zawierać postanowienia zamieszczone w ustawie (art. 436–441). Dodatkowo istotna zmiana umowy wymaga przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia (art. 454), z wyjątkiem sytuacji przewidzianej w ustawie (art. 455). Ponadto przepisy ustawy dają podmiotom publicznym szczególną możliwość odstąpienia od zawartej już umowy (art. 456). Ustawa przewiduje także szczególne przypadki nieważności umowy (art. 457).

⁹ Rozporządzenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie protokołów postępowania oraz dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz.U. z 2020 r. poz. 2434).

Wskazane zachowania podmiotów publicznych przy udzielaniu zamówienia poddane są kontroli i ocenie, dokonywanej przez wykonawców, w zakresie przestrzegania reguł postępowania o udzielenie zamówienia publicznego określonych w ustawie, w postaci środków ochrony prawnej (art. 505). Udzielanie zamówień publicznych poddane jest kontroli podmiotów zewnętrznych, na zasadach wskazanych w art. 596 i n. p.z.p. Konsekwencją stwierdzonych uchybień może być konieczność powtórzenia określonych działań/czynności, nieważność postępowania lub nieważność zawartej umowy (art. 554).

4.

Zaprezentowane w artykule ustalenia wskazują, że przy zamawianiu w formie umowy odpłatnej przez podmioty publiczne rzeczy, robót lub usług służących do wykonywania zadań publicznych przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych wprowadzają określony reżim postępowania, mając na względzie dobro publiczne (ochronę mienia publicznego). Ustanowione reguły są równocześnie odniesieniem do działań oceniających i korygujących zachowanie podmiotów zarządzających mieniem publicznym. Dowodzi to, że analizowane przepisy ustawy, będące w określonych przypadkach swoistą procedurą postępowania przy wydatkowaniu publicznych środków finansowych, służą realizacji funkcji zarządu mieniem publicznym.

Bibliografia

- Boć J., Błaś A., *Majątek publiczny*, [w:] *Prawo administracyjne*, red. J. Boć, Wrocław 2005.
- Chełmoński A., *Zasady publicznego prawa gospodarczego*, [w:] *Zasady prawa gospodarczego*, red. A. Śmieja, Wrocław 1999.
- Guziński M., *Przedsiębiorcy publiczni i zarząd mieniem publicznym*, [w:] A. Borkowski, A. Chełmoński, M. Guziński, K. Kiczka, L. Kieres, T. Kocowski, *Administracyjne prawo gospodarcze*, Wrocław 2005.
- Guziński M., *Zamówienia publiczne w realizacji funkcji zarządu mieniem publicznym*, [w:] *Funkcje współczesnej administracji gospodarczej*, red. B. Popowska, Poznań 2006.
- Guziński M., Kocowski T., *Regulacja prawna gospodarowania mieniem publicznym*, [w:] *Prawo administracyjne*, red. J. Boć, Wrocław 2005.
- Prawo zamówień publicznych. Komentarz*, red. H. Nowak, M. Winiarz, Warszawa 2021.

Implementation of the Function of Managing Public Property in the Public Procurement Law

Summary

When ordering in the form of a contract for consideration by public entities things, works, services used to perform public tasks, the provisions of the Public Procurement Law introduce a specific procedure regime, bearing in mind the public good (protection of public property). At the same time, these rules concern the assessment and correction of the behavior of entities managing public property. This indicates that the analyzed provisions of the law, which in certain cases are a kind of procedure for spending public funds, serve to perform the function of managing public property.

Keywords: public property, managing public property, public procurement law, awarding entity.